

Юрчак Любов

(науковий керівник: к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Овсянюк-Бердадіна О. Ф.)

БАЗОВІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ СПІВРОБІТНИЦТВА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Згідно чинного законодавства співробітництво територіальних громад визначається як відносини між двома або більше територіальними громадами, що здійснюються на договірних засадах у визначених законом формах з метою забезпечення соціально-економічного, культурного розвитку територій, підвищення якості надання послуг жителям громад на основі спільних інтересів та цілей, ефективного виконання органами місцевого самоврядування визначених законом повноважень.

Сутність співробітництва полягає у тому, що дві або більше територіальні громади погоджуються спільно працювати та надавати певні ресурси для отримання взаємної користі, яка була б недосяжною у разі їх самостійної чи окремої діяльності. Таким чином, за допомогою міжмуніципального співробітництва забезпечується синергетичний ефект.

Спільні зусилля можуть стосуватися однієї або кількох сфер, що належать до компетенції органів місцевого самоврядування та є результатом свідомого рішення, а не обов'язковим виконанням законодавчих приписів. Таким чином, договір про співробітництво є добровільним актом зацікавлених сторін, оскільки ніхто не може бути примушений до його укладення.

Як правило, на практиці міжмуніципальне співробітництво розраховане на певний період часу або без визначення дати завершення терміну його дії. Співробітництво сприяє виникненню нових вигід для його суб'єктів, які можуть полягати у створенні ресурсів для надання послуг, недоступних для малих громад, заощадженні витрат при наданні послуг, поліпшенні якості послуг, кращій координації планування майбутнього розвитку, більш

ефективній та прозорій політиці розвитку.

Важливим інституційним приписом є те, що співробітництво може здійснюватися виключно у межах повноважень, що визначені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» для сільської, селищної та міської рад і у сферах спільних інтересів територіальних громад. Сферами спільних інтересів можуть бути соціально-економічний і культурний розвиток, планування та облік; бюджет, фінанси і ціни; управління комунальною власністю; житлово-комунальне господарство, побутове, торгівельне обслуговування, громадське харчування, транспорт та зв'язок; будівництво; освіта, охорона здоров'я, культура, фізкультура і спорт; регулювання земельних відносин та охорона навколишнього природного середовища; соціальний захист населення; забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян тощо [1].

Офіційному ініціюванню співробітництва має передувати формальна попередня домовленість потенційних суб'єктів майбутнього співробітництва з основних його питань. Зокрема має бути попередньо визначено: ступінь затребуваності вирішення питань місцевого значення через організацію співробітництва із сусідніми територіальними громадами; форму, за якою організовуватиметься співробітництво; роль кожного із суб'єктів співробітництва; розмір витрат та джерела фінансування; термін співробітництва та передбачувані вигоди тощо [2].

Ігнорування цієї рекомендації може призвести до того, що ресурси та зусилля як ініціатора організації співробітництва, так і його потенційних партнерів, будуть марними.

Використані джерела

1. Врублевський О. С. Співробітництво територіальних громад: бібліотечка місцевого самоврядування. К. : ІКЦ «Легальний статус», 2014. 56 с.
2. Шаров Ю П. Потенціал та інструменти співробітництва спроможних громад в умовах децентралізації. *Аспекти публічного управління*. №4 (18). 2015. С.102-110